

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2725/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Ристић, адвокат из ..., против тужене ББ, чији је пуномоћник Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 134/19 од 21.06.2019. године, у седници одржаној 14.11.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 134/19 од 21.06.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Параћину П1 194/18 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене о стварној ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба којом је тужила тражила да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду од 20.09.2017. године и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка плати 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 134/19 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, потврђено је решење Основног суда у Параћину П1 194/18 од 28.02.2019. године у ставу другом и трећем изреке, а жалба тужиле у односу на овај део је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови одговора на жалбу не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. и члана 374. став 1. ЗПП, као и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности и на коју се указује у ревизији, јер је суд одлучио о захтеву који спада у надлежност суда опште надлежности. У поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се указује у ревизији.

У конкретном случају, тужиља је 21.12.2017. године поднела тужбу ради поништаја решења о престанку радног односа од 20.09.2017. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду закључен 06.10.2008. године, услед правних последица покретања стечајног поступка над туженим послодавцем као стечајним дужником. Судови су приликом одлучивања о тужбеном захтеву ценили благовременост поднете тужбе, те утврдили да је тужиљи решење о престанку радног односа уручено 26.09.2017. године, те како је тужбу поднела 21.12.2017. године, по протеку рока од 60 дана који је прописан чланом 195. став 2. Закона о раду, то је тужба одбачена као неблаговремена.

Закон о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05...13/17) у члану 195. став 1. прописује да против решења којим је повређено право запосленог или кад је запослен сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом, а ставом 2. прописано је да рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Рок који је прописан чланом 195. став 2. Закона о раду је преклузиван рок, чијим се протеком губи право на правну заштиту и на овај рок се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Како је тужиљи решење о престанку радног односа достављено 28.09.2017. године, а тужбу за поништај овог решења је поднела 08.01.2018. године, то су нижестепени судови правилном применом члана 195. Закона о раду, одбацили тужбу као неблаговремену.

Тужиља наводи да је за повреду права сазнала у моменту објављивања одлуке Привредног апелационог суда Пвж 453/17 од 24.11.2017 године, када је ова одлука објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан чланом 195. став 2. Ови наводи тужиље су неосновани јер се објављивање решења којим је поништено решење о отварању стечаја, не може сматрати даном сазнања за повреду права запосленог, већ је дан сазнања за повреду права дан када је тужиља примила побијано решење о отказу уговора о раду, а то је 28.09.2017. године. Осим тога, на основу члана 77. Закона о стечају, отварање стечајног поступка је разлог за отказ уговора о раду који је стечајни дужник закључио са запосленима и овај отказ проузрокује све последице, као и отказ уговора о раду из других законом дозвољених разлога. Обустава стечаја нема за последицу враћање у стање које је било пре отварања стечаја, тако да се дан

сазнања за објављивање решења којим је поништено решење о отварању стечаја не може се сматрати као дан сазнања за повреду права запосленог у погледу протеча рока за подношење тужбе у смислу члана 195. Закона о раду.

Ревизијским наводима се понављају жалбени разлози да тужени током поступка није био уредно заступан, међутим, како је у време подношења тужбе тужени био активно привредно друштво које је овластило адвоката Бранислава Томашева за заступање у овој правној ствари, то су неосновани ревизијски наводи којима се указује да тужени током поступка није уредно заступан.

На основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић